

12 –vuotiaat Temppelessä: makuupussista sukkasillaan kirkkoon

Vanhan Testamentin aikaan temppelessä asuttiin. Esimerkiksi profeetta Samuel varttuu poikasena temppelessä ja kuulee siellä jo nukkumaan mentyään Jumalan kutsuvan itseään: ”Samuel!” Lopulta hän Eelin opastamana ymmärtää vastata: ”Puhu Herra, palvelijasi kuulee.”

Päivi Sivonen kertoo Hollolan seurakunnan työntekijöiden olevan ylpeitä keksinnöstään järjestää 12-vuotiaille yöretki kirkossa: oma seurakuntayhteyttä ja ikävaiheen kasvua vahvistava juttu, jonka vain 12–vuotias saa kokea. Idea syntyi Raamatun kertomuksesta Jeesus 12 –vuotiaana temppelessä ja silmiin osuneesta lehtijutusta, jossa kerrottiin koululuokan yöpymisestä kirkossa. On jännittävää Samuelin tavoin kokea yö kirkossa, pötköttää kavereiden vieressä siskonpedissä ja aamulla makuupussista herättyä hipsiä sukkasillaan avustamaan messun toimituksessa.

Kirkko on paikkana erityinen

Hollolan uuden kirkon yhteydessä on paljon nuoriso- ja kerhotiloja biljardi- ja pingispöytineen. Saunakin löytyy. Paikalla on merkitystä. Normaali leirikeskus on tässä iässä jo nähty. 12-vuotiaiden joukko kokoontuu kirkolle lauantaiaamuna. Siellä notkutaan sohvilla ja hengailaan nuorten tavoin. Osallistujat voivat kokea olevansa vähän isompia ja erityisempiä, melkein jo nuoria.

Kirkko paikkana tuo myös erityistä sisältöä ja merkitystä leiriin. Erikoisuutena on Raamatun kertomuksesta nouseva ”papin piinapenkki”, jossa 12 -vuotiaat kysyvät ja pappi vastaa. Kysymykset koskevat kuolemaa ja uskoa tai arkisempia asioita kuten miksi papilla on sokeripala. Päivi kertoo, että heidän nuorisopapillaan on hyvää pelisilmää osata reagoida kysymyksiin 12 –vuotiaita kiinnostavalla tavalla. Nimestään huolimatta piinapenkki onkin ollut myös hauska.

Ulkona pelataan kirkkopeliä, jossa edetään pareittain laudalla noppaa heittäen ja tehden saatuja tehtäviä. Pelissä mm. mitataan, kuinka leveä on kirkon ovi. Leirillä on myös kiivetty kirkon torniin eli on päästy paikkaan, johon normaalisti ei ole pääsyä. Päivi kertoo, että sunnuntiaamuna kellojen soidessa kaikki leiriläiset juoksivat ulos katsomaan, kun edellisenä päivänä kellot olivat tulleet tutuiksi.

Ilta kirkon tiloissa on melkoista kihelmöintiä. Lattialle levitetyillä patjoilla unta saa odottaa tosi pitkään. Tehdään pesiä, siirrellään pöytiä ja sohvia, ollaan yhdessä kavereiden kanssa. Äänimaisemaan kuuluu välillä hervotonta naurua, välillä sipsipussin rapinaa.

Jumalanpalvelus tulee lähelle

Eriyisen tyytyväinen Päivi on kuitenkin siitä, että kirkkoyö liittyy jumalanpalveluselämään: Leiri huipentuu sunnuntai-aamun messuun. Siihen on kutsuttu vanhemmat mukaan ja sitä on valmisteltu leirillä yhdessä. On tehty synnintunnustus, esirukous, osia saarnaan ja on valittu lauluja. Jumalanpalveluksesta on tullut aidosti tekijöidensä näköinen. On rukoiltu pelkoa aiheuttavan Putinin johdosta ja on toivottu uutta Jopoa. Päivin mielestä jumalanpalveluselämä tulee näin lähelle lapsia ja perheitä. Siitä on myös osallistujilta saatu hyvää palautetta.

Työntekijälle 12-vuotiaat kirkossa on vahvistava kokemus juuri siksi, että siinä ollaan rohkeasti kiinni hengellisissä asioissa ja jumalanpalveluksessa. Päivi kuvaa työntekijöiden kokemusta asiasta lauseella: ”Rohkeutta vaan, älä epäile”

12-vuotiaiden esirukous:

Rakas Taivaan Isä, kiitos että saan olla edessäsi ja olet luvannut kuulla minua. Pyydän maailman rauhaa ja rakkautta. Rukoilen ettei tule sotaa. Pyydän toivoa ja iloa elämään sekä tietenkin huumoria. Rukoilen turvaa vaikeina aikoina ja että erään nuoren henkilökohtainen asia muuttuisi paremmaksi. Pyydän hyvää koulumenestystä ja jatko-opiskelupaikkaa. Rukoilen terveyttä ja vitamiinipitoista ravintoa. Pyydän omaa huonetta ja sooloa tanssiesitykseen. Rukoilen hyviä ystäviä ja läheisiä sekä terveyttä ja ihanaa elämää. Anna meille enkeleitä.

Rakas Taivaan Isä, pelkään jääväni yksin. Pelkään olla vapaasti oma itseni. Pelkään että tärkeille ihmisille tapahtuu jotain ja että menetän minulle tärkeitä ihmisiä. Pelkään pahoja ihmisiä, rosvoja ja kuolemaa. Pelkään sotaa ja Vladimir Putinia. Pelkään korkeita paikkoja, huvipuistolaitteita ja pimeää. Pelkään kaikkea ja en mitään. Pidä meistä huolta ja lohduta meitä pelkojemme keskellä. Toivon rakkautta, onnea ja iloa niin läheisille kuin itselle. Toivon tervettä ja hyvää elämää, joka olisi riittävän pitkä. Toivon ikuista kykyä haaveilla, unelmoida, toivoa ja uskoa ja rakastaa. Toivon että pystyisin aina olemaan oma itseni. Toivon porchea ja ponia. Toivon myös etten enää kiroilisi. Toivon hyvää tulevaisuutta ja maailman rauhaa.

Kiitän kavereista ja ystävistä. Kiitän ihanasta perheestä, kodista ja suvusta. Kiitän koulusta, ruuasta ja harrastuksista. Kiitän tästä viikosta ja näistä leiripäivistä. Kiitän elämästä ja nuoruudesta. Kiitän rakkaudesta tai oikeastaan melkein kaikesta. Taivaan Isä, kiitos että sinäkin olet kanssamme joka päivä. Amen.

Teksti on julkaistu kirjassa Mikä ikä -10-14 -vuotiaat seurakuntalaisina.